HERMESIANACTIS POETÆ ELEGIACI COLOPHONII FRAGMENTUM. NOTIS ET GLOSSARIO ET VERSIONIBUS TUM LATINS TUM ETIAM ANGLICIS

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649601745

Hermesianactis Poetæ Elegiaci Colophonii Fragmentum. Notis et Glossario et Versionibus Tum Latins Tum Etiam Anglicis by Jacobus Bailey

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd. Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

JACOBUS BAILEY

HERMESIANACTIS POETÆ ELEGIACI COLOPHONII FRAGMENTUM. NOTIS ET GLOSSARIO ET VERSIONIBUS TUM LATINS TUM ETIAM ANGLICIS

HERMESIANACTIS

POETÆ ELEGIACI COLOPHONII

FRAGMENTUM

NOTIS ET GLOSSARIO ET VERSIONIBUS

TUM LATINIS TUM ETIAM ANGLICIS

INSTRUXIT

JACOBUS BAILEY A.M.

APPENDICIS LOCO SUBJICIUNTUR

ARCHILOCHI AC PRATINE

PRAGMENTA DUO.

SIMILITER INSTRUCTA

ACCEDIT GEORGII BURGESII EPISTOLA CRITICA

LONDINI

EXCUDERUNT R. ET J. E. TAYLOR

VENEUNT APUD WHITTAKER ET SOCC. LONDINENSES J. H. PARKER
OXONIENSEM ET T. STEVENSON CANTABRIGIENSEM

MDCCCXXXIX.

JACOBO TATE

PRÆCEPTORI SUO

PIE COLENDO

D.

JACOBUS BAILEY

ййсү үлдү Эгдеч Үягэянг

PRÆFATIO.

DE Hermesianacte, poeta Colophonio, ejusque carmine Leontium inscripto, atque adeo de Elegia, unde hoc Fragmentum ab Athenæo excerptum est, tam luculenter egit Vir præclarus Ruhnkenius, ut vix recte mihi viderer me facturum esse, ni ea, quæ hac in parte disseruerit, paginis nostris integra concluderem. Quibus quidem si quid addendum esset, id sane ad Elegiæ, fortasse etiam ad totius carminis methodum ac structuram pertinere videbatur; cujus ratio, ut ex hoc pulcherrimo Fragmento satis liquet, ea fuit, quam in 'Holais μεγάλαις, sive Καταλόγω γυναικών, consecutus est Hesiodus. Neminem autem Interpretum id animadvertisse, eo magis mirandum est, quia ad rectam hujus argumenti cognitionem facem olim prætulit Canterus Nov. Lect. IV. 3. Vide Glossarium nostrum ad v. 1. Quod de vita ac moribus poetæ elegantissimi, inque suo genere optimi, nil fere innotuerit, id sane dolendum potius quam mirandum est, cum idem tum Homero poetarum principi, tum Shakspeario nostrati, etiam post inventam artem typographicam, contigisse videamus.

De Opellæ nostræ instituto hæc ad necessitudinem rei dicta sunto.

Textus, quem exhibuimus, ex Athenæo Guilielmi Dindorfii Lips. 1827. descriptus est: in quo ordinando nonnulla quidem innovavit Editor; difficiliora plerumque intacta reliquit. Quatenus autem a Schweighæuserana distet ejus recensio, ex utriusque textus collatione protinus apparebit:

SCHWEIGHÆUSER.

DINDORF.

V. 3.	Αἰδόθεν	'Αιδόθεν
ibid.		ἔ πλευσεν
	δί' ἐκ	διὲκ
350	μονόζωστον	μονόζωστος
9.		μειδήσαντα
15.	έθηκεν	έθηκε
2500	δργιών	δργειών
	άνεμώλια ποιπνύουσα	άνέμω διαποιπνύουσα
	ἀίδη	'Ατδη
	ἀναρχόμενος	ἀνερχόμενος
	μουσοπόλων	μουσοπόλον
	λεπτήν γ'	λεπτην
	elxe	σίχε
	συνεξανύων	συνεξαμύη
	ποταμοῦ.	ποταμοῦ.
	Δαρδάνην	δαρδάνη
54.	δουρὶ	δοῦριν
	χοροστασίαις.	χοροστασίαις
	κάκεῖνον	ràreîvov
	ταμίην	ταμίην,
	εἰσόκε τοι	eloóke
	εὖρεν	ณ์per'
	κήδος	κύδος
	ἀρετή·	άρετὴ,
	ευρόμενον	ευρόμενον,
88.		ěvì
89.	έχρην πολλών	έχρη 'Απόλλων
	οὐ δέ	οὐδέ
94.	λόγφ	λόγων
	εύράμενος	εύρόμενος
	δεινόν	δεινόν,
97.	ήνήνατο	ηνήνατο

Est ubi VV. DD. emendationes certissimas inter Variantes Lectiones nimis religiose latitare passus est, interdum etiam eas prorsus prætermisit, immo et in uno alterove loco vulgatam lectionem secus mutavit. Certissima, meo saltem judicio, sunt άνεμώλια ποιπνύουσα v. 19. εκόνθ v. 23. άπαρχόμενος v. 26. μουσοπόλων τ. 28. κημωθείς στείχε συνεξανύων ν. 38. έξ ονύχων ν. 62. εἰσόκε τοι δαίμων, Εὐριπίδη, ν. 67. ανεθρέψαντο v. 69. ἐκτήσαντο v. 79. πυκνά v. 81. δεινός, v. 96. ἐξ Ἐφύρης ėβίω v. ult. Vide Notas ad loca. Mitto certissimam Porsoni emendationem οὐδὲ μένων v. ult. Dobræi Adversariis necdum in lucem missis. Vellem autem ab incisorum usu minus sæpe manum abstinuisset Vir doctissimus, cum clausulæ non raro eo longitudinis accrescant, ut pæne anhelus ad metam devenias. Adde quod ex interpunctione minutiori locorum sententia clarius pateat necesse est. Exemplo sit v. 75. seq. quem locum sic uno flatu exhibet Dindorfius: δν Εὐρυπύλου πολιήται | Κῶοι γάλκειον θήκαν ύπὸ πλατάνω | Βιττίδα μολπάζοντα θοήν, κ. τ. λ. Ubi conjectura plane opus est, qua assequaris, an ad θηκαν, an ad μολπάζοντα, voces ὑπὸ πλατάνφ pertineant. Quod si post πλατάνφ leviter figas, plana fient omnia, neque ullus ambigendi locus erit. At neque vel aliis nominibus hac quidem in parte excusandus est Dindorfius. Etenim, si recte interpunxerit vv. 35. 89. protinus amovendum erit incisum post τὸν ἀοιδὸν v. 75. et clausula sic vel longius pertrahenda, eademque adhibenda erit medicina vv. 27, 69, 73. Sed hoc esset morbum augere, non minuere; nec rectius incisa amoveris, quam cola post 'Artióπην v. 16. et Πηνελόπης v. 30. Nec minus sibi impar est Dindorfius, dum in ipso Fragmenti initio pulmones lectoris ad hunc modum fatigat: Οἴην μὲν φίλος νίὸς ἀνήγαγεν Οἰάγροιο 'Αγριόπην Θρήσσαν στειλάμενος κιθάρην | 'Αιδόθεν. Namque clausula θρήσσαν στειλάμενος κιθάρην incisis non minus recte dispescenda est, quam illæ, sive incisis, sive punctis plenioribus, έν πυρί μέν φωνήν τεθοωμένου, ν. 11. 'Ράριον δριγειών ἀνέμω διαποιπγύουσα | Δήμητρα: νν. 19, 20. ίδίων ἀπτόμενος παθέων. ν. 34.